

Udenrigsministeren (Cold): Jeg skal have den Ære for det høje Ting at fremsætte Forslag til Rigsdagsbeslutning om Danmarks Ratifikation af den Traktat om Spitzbergen, som blev underskrevet i Paris den 9. Februar 1920 af befuldmægtigede Repræsentanter for Danmark, Amerikas Forenede Stater, det britiske Rige, Frankrig, Italien, Japan, Nederlandene, Norge og Sverige.

Jeg skal ikke her komme ind paa de Forhandlinger, der i en længere Aarrække har været ført af de interesserede Magter, derunder først og fremmest Norge, om en international Ordning med Hensyn til Spitzbergen. Herom kan jeg henvisse til Bemærkningerne i det omdelte Forslag.

Ved Traktaten anerkender de kontraherende Magter Norges fulde og uindskrænkede Højhedsret over Øgruppen Spitzbergen, idet der samtidig fastsættes en Række Bestemmelser til Sikring af de kontraherende Magters og deres Statsborgeres Rettigheder paa Øgruppen.

Saaledes har Statsborgere i de kontraherende Lande ifølge Traktatens Art. 2 Ret til at drive Jagt og Fiskeri indenfor Spitzbergens Omraade, endvidere er der ved Art. 3 tilsikret dem fri Adgang til at besøje Øgruppens Farvande, Fjorde og Havne og der at udøve enhver til Søen knyttet Virksomhed, Industri, Minedrift og Handel.

Art. 7 bestemmer, at de kontraherende Magters Statsborgere skal behandles fuldt ud ligeligt med Hensyn til Erhvervelse af Ejendomsret og dens Udøvelse, og at Ekspropriation kun kan finde Sted, hvor det almene Vel kræver det, og mod Ydelse af Erstatning efter Ret og Billighed.

Art. 8 indeholder Bestemmelser om Udfærdigelse af et Reglement for Minedrift. I Henhold til denne Artikel har den norske Regering allerede i 1921 tilstillet de øvrige Signatarmagter Udkast til et saadant Reglement, hvis Indhold senere er blevet godkendt af samtlige Signatarmagter.

Ved Art. 9 fastslaaes Øgruppens Neutralisering, idet Norge forpligter sig til ikke at oprette nogen Flaadebasis eller anlægge noget Fæstningsværk paa Spitzbergen, der aldrig maa benyttes i Krigsøjemed.

Rusland er ikke mellem Signatarmagterne, men russiske Statsborgere og Selskaber skal ifølge Art. 10 nyde de samme Rettigheder som de kontraherende Magters Statsborgere, indtil en anerkendt russisk Regering vil kunne tiltræde Traktaten.

Krav, der opstaar ved Besiddelsestagen af Land inden Traktatens Under-

tegnelse, skal ifølge Art. 6 behandles efter de i Tillæget til Traktaten indeholdte Bestemmelser. I dette Tillægs første Afsnit fastsættes det, at de overfor de forskellige Regeringer inden Traktatens Undertegnelse fremsatte Krav paa Landomraader skal forelægges en Kommissær, der skal undersøge de anmeldte Krav og udarbejde en Beretning med nøjagtig Angivelse af de Krav, der efter hans Mening skal anerkendes som velbegrundede, og dem, som Kommissæren mener bør gøres til Genstand for Voldgift. Krav af den sidstnævnte Art skal ifølge Tillæggets 2det Afsnit afgøres af en Voldgiftsdomstol sammensat af en Repræsentant for hver af de Regeringer, hvis Statsborgeres Krav ikke er blevet anerkendt.

Jeg vil gerne her fremhæve, at der udover Traktatens almindelige Bestemmelser, som sikrer Danmark og danske Statsborgere de samme Rettigheder som de andre kontraherende Parter, er tillagt Danmark flere særlige Hverv ved Traktaten. Saaledes skal russiske Krav ifølge Art. 10, 2det Stykke, fremsættes ved den danske Regerings Mellekomst. Endvidere skal den Kommissær, der skal undersøge de anmeldte Krav, ifølge Tillæget være en af den danske Regering udnævnt dansk Dommer eller retskyndig, som tillige er Formand for den nævnte Voldgiftsdomstol, der skal træde sammen i København.

Om de andre Magters Stilling til Ratifikation kan jeg oplyse, at den hollandske og den britiske Regering har ratificeret Traktaten, ligesom der efter de Oplysninger, som foreligger for Udenrigsministeriet, er Grund til at tro, at andre af de undertegnende Parter snart vil ratificere. Under disse Omstændigheder har jeg anset det for rettest nu at forelægge Rigsdagen Forslag til Beslutning om Danmarks Ratifikation.

Jeg tillader mig med disse Bemærkninger at anbefale Forslaget til det høje Tings Velvillie og til hurtig Fremme.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Forslagets Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen. — Jeg skal ansætte et nyt Møde til i Dag Kl. 2 med følgende Dagsorden:

1) *Anden (sidste) Behandling af:*

Forslag til Rigsdagsbeslutning angaaende Danmarks Ratifikation af den i Paris den 9. Februar 1920 undertegnede Traktat om Spitzbergen.